Píseň pro Martinu - Gott, Karel

Metari snad ze me maji psinu,
ze pry zpivam pod balkonem balkoninu
a ze na tu svoji pisen pro Martinu
koupil jsem si v bazaru starickou kytaru.

Na dukaz, ze jeste zije
aspon kousek fantazie
prisel jsem ti serenadu hrat.
Nestydim se tohle rici
tvari ve tvar domovnici,
ktera hlida tamten tvuj hrad.

Nejsem tim, cim byl jsem vcera,
zmenil jsem se v grand signeura
a svuj sirak odhazuji v dal.
V dobe spartaku a fordu
zkusi ostri meho kordu
kazdy, kdo by se me lasce smal.

A proc se vsem ospalym partajim
se svoji laskou k tobe netajim?
Mam k tomu jednu dobrou pohnutku,
mam totiz romantiku v posudku.

A tak zpivam pod balkonem:
Vyjdi, mila, vyjdi honem,
trebaze v tom kousek smuly je,
ze do te lasky s Capuletem
se mi tady cinzak plete
a ze ty snad nejsi Julie.

Neslusi se pry dneska basnikum
na lyre skladat tuhle lyriku,
tak pro vztek vsem jizlivym cynikum
koupil jsem v bazaru tu kytaru.

A tak zpivam pod balkonem:
Vyjdi, mila, vyjdi honem,
trebaze v tom kousek smuly je,
ze ten, kdo zpiva kantonu
pro malou hru na balkonu,
snad s de Grieux se presne nekryje.